

Ngày tôi rời khỏi thành phố

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
🗉 Brian Wambi
🗉 Nana Trang
😊 Vietnamese
📊 Level 3

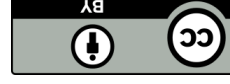
Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Ngày tôi rời khỏi thành phố

Written by: Lesley Koyi, Ursula Nafula
Illustrated by: Brian Wambi
Translated by: Nana Trang

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Một chiếc xe bus nhỏ đỗ tại làng tôi. Mọi người trong làng chen chúc và chen lấn nhau. Có rất nhiều thứ cần được cho lên xe. Người kiểm vé đang la tên những điểm tới của xe họ.

“Đi về thành phố! Đi về thành phố! Đi về phía Tây!” Tôi nghe tiếng gọi từ chiếc xe buýt tôi cần đi.

Xe đi thành phố đã gần đầy, nhưng nhiều người vẫn muốn lên. Vài người đã chất đồ vào gầm xe. Những người còn lại sử dụng ngăn để đồ phía trên ghế.

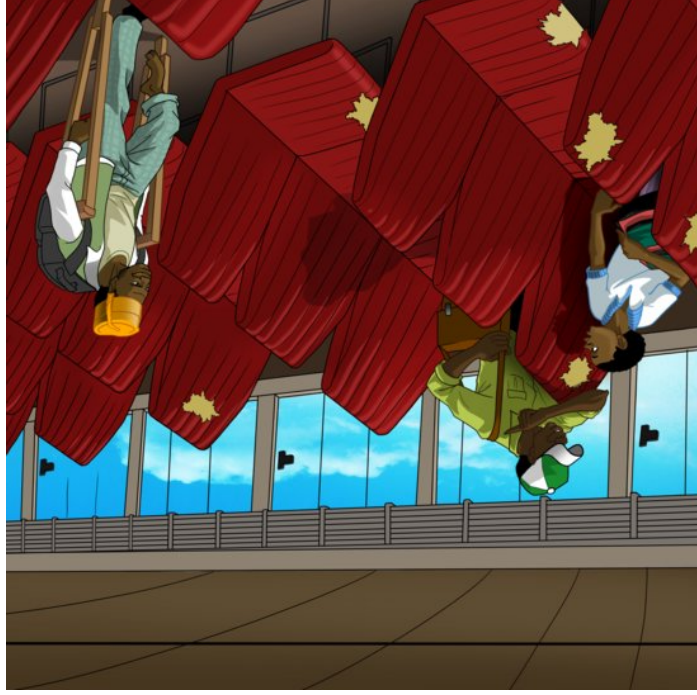

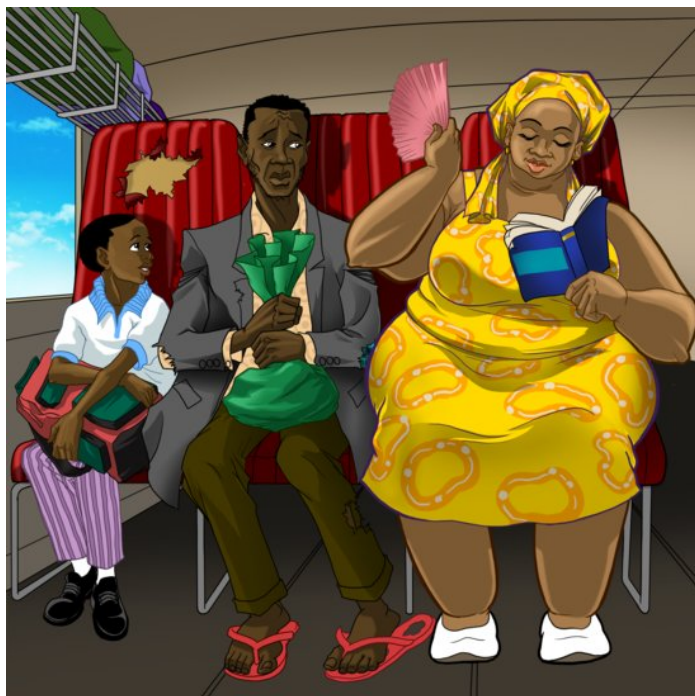
Chiếc buýt nhanh chóng đầy người, chuẩn bị đi về lại hướng Đông. Việc tôi cần làm bây giờ là tìm chú tôi thôi.

Những người hành khách mới đến nắm chặt
vé trong tay, tìm chỗ để ngồi. Những người
phụ nữ và trẻ nhỏ đã yên vị.

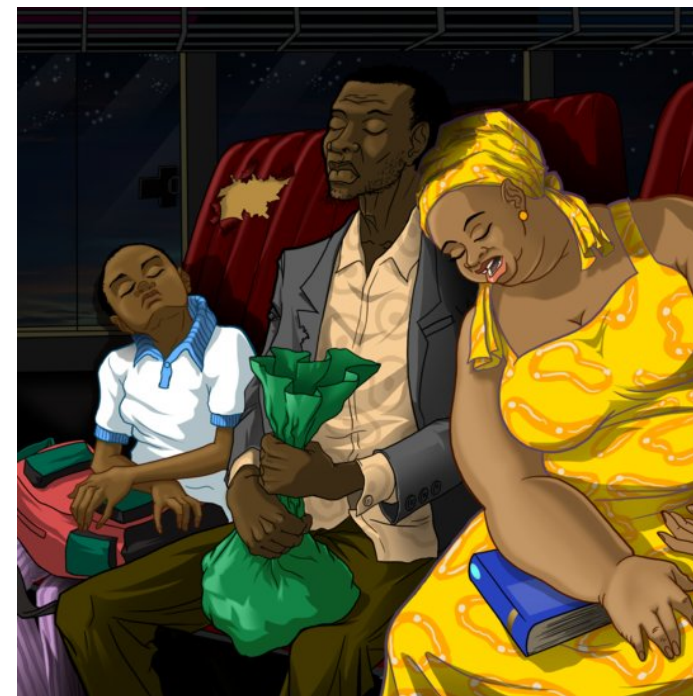

Chín tiếng sau, tôi bắt đầu bởi tiếng gọi
khách cho chuyến đi trở về làng tôi. Tôi
nhanh chóng vác túi và ra khỏi xe buýt.

Tôi chen vào một chỗ gần cửa sổ. Một người ngồi kế tôi giữ chặt chiếc túi xanh của anh ta. Anh ta mang đôi xăng đan cũ kĩ, một chiếc áo khoác sờn và anh trông không được thoái mái lắm.

Trên đường đi, tôi cố nhớ nơi ở của chú tôi ở thành phố. Tôi vẫn lẩm bầm địa chỉ trong giấc ngủ của tôi.

Nhưng tâm trí tôi hiện lên hình ảnh nhà tôi.
Liệu mẹ tôi có ổn? Nhưng con thỏ có bạn
được không? Em trai tôi sẽ nhớ tưới cây
chứ?

Tôi nhìn ra ngoài và nhận ra tôi đang rời
khỏi làng, nơi tôi đã lớn lên. Tôi đang đi về
phía thành phố lớn.

Mọi hành khách đã có được chỗ ngồi.
Những người bán hàng rong chen chân lên
xe để rao hàng, rao lên những thứ họ bán.
Nghe thật vui tai.

Xe trở nên nực hờn. Tôi nhắm tịt mắt, cố
gắng đi ngủ.

Vài người hành khách mua nước và đồ ăn
vật. Nhưng người không có tiền, như tôi, thì
ngồi yên.

Khi xe rời khỏi bên đõ, tôi nhìn ra cửa sổ, từ
nhu tới khi nào tôi được về thăm làng tôi.

Tiếng còi xe cắt ngang mọi hoạt động, báo hiệu xe sắp chuyển bánh. Người soát vé bảo những người bán hàng rong ra khỏi xe.

Họ trả tiền thối cho khách và chen nhau đi ra khỏi xe. Vài người ráng nán lại bán hàng.